

andre relevante hjælpemuligheder i forslaget til lov om social service.

Hjælp efter dette lovforslag er – som fremhævet i § 1 – et økonomisk sikkerhedsnet, der træder i funktion, hvis hjælp efter andre love mv. ikke kan afhjælpes behovet. Et væsentligt aspekt i kommunens vejledning er derfor en vurdering af, om behovet eventuelt kan løses på en anden måde end ved at give hjælp efter dette lovforslag.

Pligten til at give vejledning betyder ikke, at kommunen selv skal kunne vejlede om alle problemer, men kommunens medarbejdere skal kunne give råd om, hvor ansøgeren kan få relevant vejledning i forhold til problemerne.

Som en almindeligt forekommende situation peger *stk. 2* på, at hvis den væsentligste årsag til behovet for hjælp er vanskeligheder med at få eller fastholde beskæftigelse, bør vejledning omfatte oplysninger om mulighederne for arbejde eller uddannelse. Dette svarer til reglen i § 3, *stk. 1*, i lov om kommunal aktivering.

Vejledning om beskæftigelse/uddannelse kan også ydes af Arbejdsformidlingen, som har et indgående kendskab til vilkår og muligheder på arbejdsmarkedet. Kommunen og Arbejdsformidlingen bør derfor aftale, hvordan personer, der henvender sig i kommunen, bedst muligt får nytte af Arbejdsformidlingens service på dette område.

Det er ligeledes hensigtsmæssigt, at kommunen tilrettelægger og koordinerer sin vejledningsindsats vedrørende uddannelse og arbejde med andre vejledningsinstanser i lokalområdet, fx vejledere tilknyttet uddannelsesinstitutioner.

Kommunen skal være opmærksom på de særlige forhold, der i vejledningsindsatsen gør sig gældende i relation til flygtninge og indvandrere.

Til § 8

Efter forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal kommunen behandle enhver ansøgning om hjælp i forhold til alle de muligheder, der er for at få hjælp efter den sociale lovgivning. Søger en person fx om kontanthjælp eller førtidspension, skal kommunen være opmærksom på, om ansøgeren måske er bedre hjulpet med et tilbud om at blive revalideret.

Stk. 2 bygger på nogle almindelige principper for visitation ved behandling af sager efter dette lovforslag.

På *den ene side* skal kommunen tilrettelægge sin visitation således, at tilbud til personer, der kun i en kortere periode har brug for økonomisk hjælp på grund af ledighed, ikke medvirker til, at disse perso-

ner bliver fastholdt i det sociale system i længere tid end nødvendigt – dvs. »glat-sagsbehandling« af ukomplicerede tilfælde.

På *den anden side* skal kommunens visitation også tilrettelægges således, at personer med andre problemer end ledighed får en tidlig og målrettet hjælp med henblik på at give dem de kvalifikationer, som de savner for at blive selvforsørgende – dvs. en tidlig, kvalificeret indsats for personer med mere omfattende og sammensatte vanskeligheder.

Det ville være ønskeligt, hvis det allerede første gang, en person søger om hjælp, var enkelt at afgøre, hvilken gruppe den pågældende hører til. I praksis er det imidlertid tit sådan, at kommunen først senere, fx i forbindelse med tilbud om aktivering, får et realistisk indtryk af, om modtageren relativt hurtigt igen vil komme til at klare sig selv, eller om der er behov for en særlig målrettet social indsats.

Efter *stk. 2* kan kommunen, når en person søger om hjælp til at dække et forsørgelsesbehov i forbindelse med ledighed, normalt gå ud fra, at behovet er begrundet i manglende arbejde. Ansøgerens behov kan derfor dækkes ved at give tilbud efter reglerne i kapitel 4, dvs. hjælp til forsørgelse og tilbud om aktivering. Kommunen kan derfor i almindelighed koncentrere sig om at skaffe de oplysninger mv., som er nødvendige for at tage stilling til, om ansøgeren er berettiget til hjælp/tilbud om aktivering.

Stk. 2 er en formodningsregel, som har størst betydning i forhold til ansøgere, som kommunen ikke kender i forvejen. Peger konkrete omstændigheder på, at den pågældende har eller kan antages at få vanskeligt ved at klare sig selv, bør kommunen allerede ved første henvendelse foretage en kvalificeret vurdering af ansøgerens individuelle forhold, behov og fremtidsudsigter.

Er det således oplagt, at ansøgeren skal have et særligt tilbud, fx et individuelt tilpasset aktiveringsforløb, revalidering, skånejob eller lign., kan kommunen ikke anvende formodningsreglen i *stk. 2*. Tværtimod skal kommunen bestræbe sig på, at disse personer tidligt får tilbud, der sigter imod at give dem de kvalifikationer, som de mangler for at kunne blive selvforsørgende.

Stk. 2 lægger op til, at kommunerne skærper deres opmærksomhed for betydningen af tidlig indsats over for personer med mere end blot forbigående problemer. Dette kan betyde, at flere personer får tilbud om fx revalidering tidligere end i dag.

Principperne for visitation skal ses i sammenhæng med reglerne i forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om en kvalificeret vurdering efter senest 8 uger og forslag til § 10 om